

også i dag begynder at blive vanskeligt at vurdere enkeltstoffers betydning.

Derfor er vores holdning den, at alle de steder, hvor man kan undgå kemi, skal den undgås. Det er det, vi mener med vores dagsordensforslag med en positivliste, hvorefter man skal ind og sige, at der er et reelt behov, og at man ikke kan undvære stoffet i den pågældende produktion som den første betingelse, og dernæst skal man vurdere og bevise, at det er uskadeligt over for både miljø og sundhed. Og derfor mener vi, at det væsentlige er at handle nu.

Og til hr. Henning Urup: Vi kender jo alle beviserne i dag. Vi ved jo, hvad der er sundhedsskadeligt, vi ved, hvad der er kræftfremkaldende, og det er de ting, jeg gerne vil have erstattet med nye produkter. Og det kan vi gøre i Danmark. Vi kan erstatte mange af dem ved en produktudvikling. Vi kan endda hjælpe resten af verden ved også at eksportere dem til resten af verden. Det mener jeg er en fornuftig ting.

Jeg mener, at det, der desværre præger hele Folketinget i dag, er, at man snakker uden om at komme til at handle, i og med at man dækker sig ind under, at man skal løse det igennem EU. Og EU løser jo for øvrigt ikke nogen ting på verdensplan.

Og så endelig til hr. Steen Gade: Selvfølgelig vil vi gerne arbejde aktivt i forhold til EU. Det, der er det afgørende for miljøudviklingen i EU, er, at vi får en tilbagerulning af kompetencen i miljøspørgsmål, sådan at vi får indført en miljøgaranti, der betyder, at vi kan gennemføre mange af de ting, som vi gerne vil gennemføre herhjemme. Det vil vi meget gerne være med til.

Det er det, der er den aller-, allervigtigste indsats i EU i dag: at tilbagerulle kompetencen, sådan at vi kan få en miljøgaranti, der er effektiv, og som betyder, at vi suverænt kan gå videre i vores krav. Det vil vi meget gerne være med til, og det er det, der skal til, vil jeg sige til hr. Steen Gade, hvis der overhovedet skal skabes noget positivt i EU.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 12.04

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges.

Sonja Albrink (CD):

Jeg vil gerne starte med at takke miljøministeren for en afbalanceret redegørelse og et godt debatoplæg. Jeg er meget glad for, at ministeren lægger op til en nuanceret holdning til kemikalier i almindelighed, for det er trods alt ikke alle kemikalier, som er farlige og ødelæggende. En del er jo også ganske harmløse, som ministeren udtrykker det.

Når vi taler om, hvilke stoffer der er optaget på listen, er det ikke antallet, der er afgørende, sådan som nogle fremstiller problemet; det er farligheden, der er afgørende. Det er da en meget stor fordel, hvis et farligt stof substitueres af fem harmløse stoffer. Så vil antallet af stoffer på listen ganske vist vokse, men det kemiske tryk på natur og mennesker er ikke blevet større.

Spørgsmålet om, hvilke stoffer vi skal tillade, og hvilke vi skal forbyde, skal tages alvorligt, men vi må ikke skyde med spredde hagl, uanset om haglene er af bly eller af stål. Derfor skal vi også tage forsigtighedsprincippet alvorligt, men forsigtighedsprincippet er ikke et absolut princip, hvor der kan opstilles faste rammer og grænser for, hvornår der skal skrides ind med forbud og regler.

Forsigtighedsprincippet må være et relativt begreb, hvor man i hver enkelt sag skal forholde sig til den konkrete belastning, som der er risiko for, og til, hvilke konsekvenser faren har, først og fremmest naturligvis i form af belastning på natur og mennesker, men i anden række også på spørgsmål om, hvilke samfundsøkonomiske og erhvervsøkonomiske omkostninger et forbud vil have. Derfor kan der ikke sættes faste grænser på, om man skal være 50 pct., 70 pct. eller 90 pct. sikker på, at der er en skadevirkning. Det må afgøres fra sag til sag.

Jeg ved, at ministeren taler om, at der findes computerprogrammer, som kan simulere eller beregne et kemikalies skadevirkning. Jeg vil meget gerne høre en uddybning fra ministeren af perspektiverne for disse programmer, og hvis de ikke er nået ret langt da høre om mulighederne for at støtte en videreudvikling af sådanne programmer.

Vi ser frem til ministerens redegørelse på baggrund af de indkommende høringssvar.

CD mener, at der skal tages forskellige virkemidler i brug afhængig af stoffernes karakter og anvendelse, i nogle tilfælde forbud, i andre mærkningsaftaler, mængdebegrænsning osv.